

SERCE

Biuletyn Parafii Najświętszego Serca
Pana Jezusa w Tychach – Paprocanach

Nr 14/2024 (1252)

II Niedziela Wielkanocy – Miłosierdzia Bożego – 07.04.2024 r.

***O niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże,
Kto Cię godnie uwielbić i wysławić może,
Największy przymiocie Boga Wszechmocnego,
Tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego. (Dz. 951)
Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy
była świętem Miłosierdzia. (Dz. 299)
W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże,
przez które płyną łaski. (Dz. 699)***

Nie jest przypadkiem, że święto Miłosierdzia Bożego obchodzimy tydzień po Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Sam Jezus pragnął, aby święto to obchodzono w II Niedzielę Wielkanocną. Dzisiejsze święto ma służyć uwielbieniu Bożego Miłosierdzia. Do realizacji tego zadania Chrystus powołał prostą kobietę – św. Faustynę Kowalską. Znakiem przypominającym nam o tym jest obraz Miłosiernego Chrystusa, z podpisem „Jezu ufam Tobie”, przez który Jezus obiecał udzielać łask. Wizerunek Jezusa Miłosiernego jest wizerunkiem Chrystusa Zmartwychwstałego. Chrystus jedną ręką błogosławi, a drugą wskazuje na serce, które dla nas zostało przebite i z którego wypłynęły krew i woda. Ręka uniesiona w geście błogosławieństwa jest gestem pokoju – Zmartwychwstały Jezus przynosi pokój każdemu. Uczniowie przestraszeni zamknęli się w Wieczerniku. Ich serca napełniały wątpliwości, a także lęk o swoje życie. Jezus przyszedł do nich, mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku nich, przynosząc im pokój. Pragnął przemienić ich serca, pobudzić do życia, przynieść im nadzieję, wybawić z niepokoju. Niestety Tomasz nie był wtedy razem z nimi. Nie uwierzył również świadectwu swoich towarzyszy, którzy przekonywali go, że widzieli zmartwychwstałego Pana. Tomasz pragnął dowodu. Jezus po ośmiu dniach przyszedł ponownie. Tomasz wówczas uwierzył. Obraz Jezusa Miłosiernego to znak dla nas. Na nim Jezus Zmartwychwstały staje przed nami tak, jak przed Tomaszem w Wieczerniku, otwiera Swój bok i mówi: „*Nie można pójść na śmierć za kogoś, kogo się nie kocha. Dotknij moich ran – to zapłata za twoje zbawienie! I nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym!*” Podstawowym warunkiem otwarcia się na Boga jest ufność. Im dusza więcej zaufa, tym więcej otrzyma. Z tego rodzi się miłosierdzie wobec bliźnich przez czyn, słowo i modlitwę (por. Dz. 742).

Czy chcesz uratować nowe życie?

Podejmij Duchową Adopcję

Duchowa Adopcja w naszym kościele:
Poniedziałek, 8 kwietnia br.
Msza św. o godz. 18.00

www.DuchowaAdopcja.pl | www.MatkiPomocnicyBoga.pl | www.PowiatKielce.org

Duchowa Adopcja dziecka poczętego zagrożonego aborcją

„... Świąta Boża Rodzicielko i Matko Dobrej Rady!
Przyrzekamy Ci z oczyma utkwionymi w Żłóbek Betlejemski,
że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia.
Walczyć będziemy w obronie każdego dziecięcia i każdej
kołyski, równie mężnie jak ojcowie nasi walczyli o byt
i wolność Narodu, płacąc krwią własną.
Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść, aniżeli śmierć zadać
bezbronnym. Dar życia uważać będziemy za największą łaskę
Ojca Wszelkiego Życia i za najcenniejszy skarb Narodu...”

z Jasnogórskich Ślubów Narodu, 28 sierpnia 1956

Czym jest Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego?

Duchowa Adopcja dziecka poczętego jest modlitewnym zobowiązaniem podjętym w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Jest też osobistym wypełnianiem Jasnogórskich Ślubów Narodu. Włączenie się w dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego czyni nas duchowymi rodzicami dziecka, którego imię znane jest jedynie Bogu.

Co jest istotą tej modlitwy?

Istotą Duchowej Adopcji jest ochrona życia poczętego – daru samego Boga. Jest ona również dziękczynieniem za własne życie, a zarazem dopełnieniem daru rodzicielstwa dla tych, którzy nie mogą mieć własnych dzieci. Stanowi też szansę ekspiacji – wynagrodzenia – dla kobiet, które zabiły swoje nienarodzone dziecko. W sercu takich kobiet istnieje pragnienie oczyszczenia i pokuty, gdyż są one stworzone by kochać i dawać życie. Grzech aborcji powoduje w ich psychice ogromne spustoszenia, które medycyna nazywa syndromem post-aborcyjnym. Duchowa Adopcja jest bardzo skutecznym lekiem na zranione serca matek i ojców, ponieważ przywraca pokój w rodzinach. Przynosi również wielkie owoce wśród młodzieży, która dzięki niej w sposób bardziej dojrzały przygotowuje się do sakramentu małżeństwa.

W jaki sposób podjąć Duchową Adopcję?

Duchową Adopcję można podjąć prywatnie lub publicznie – w kościele, we wspólnocie lub podczas pielgrzymki. Należy wypowiedzieć *formułę przyrzeczenia Duchowej Adopcji*. Od dnia złożenia przyrzeczenia przez 9 kolejnych miesięcy, czyli tyle, ile rośnie dziecko pod sercem matki, każdego dnia należy:

- rozważać i odmawiać jedną tajemnicę różańcową (Ojcze Nasz i 10 Zdrowaś Maryjo),
- odmówić w intencji dziecka i jego rodziców modlitwę codzienną.

Do modlitwy można dołączyć dodatkowe postanowienia. Mogą to być np.: częsta spowiedź i komunia święta, adoracja Najświętszego Sakramentu, czytanie Pisma Świętego, post o chlebie i wodzie, post od telewizji, alkoholu, papierosów, konkretna pomoc rodzinom wielodzietnym, osobom chorym, niepełnosprawnym, matkom samotnie wychowującym dzieci itp. Należy podejmować postanowienia realne, mając na uwadze indywidualne możliwości ich wypełnienia.